

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑΣ

Υαλλομένη τῇ Κ. τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνός.

ΣΤΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΤΟΥ ΝΑΘΛΑΙΟΥ

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1861

P. 96/14

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΜΑΙΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

Ὡς ἐκ προσώπου τῆς περιφήμου νήσου Κεφαλληνίας, ἀναφερομένη
πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριλλον.

Εγκωμιαζομένῃ δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί, ἡ προφητικὴ ἔλεγε φωνή· ἀλλ' ἡμῖν ἔ μόνον εὐφροσύνην Πνευματικὴν προξενεῖ ἐγκωμιαζόμενος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, ἀλλὰ καὶ εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν ἀμύθητον προτροπὴν· μᾶλλον δὲ ἀνακουφίζει τὸ βῆρος τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, καθὼς ἕκαστος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὠφεῖλει τιμᾶν, καὶ ἐπαινεῖν, τοὺς εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως ζήσαντας· ὁ γὰρ ἐπαινος, μισθὸς ἐστὶ τῆς ἀρετῆς κατὰ τὸν εἰπόντα· καὶ ὁ ἐπαινὼν τὴν ἀρετὴν, αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸν Θεόν, παρίοι τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀρετή. Διὰ τοῦτο καὶ πρότερον ἀνεφέραμεν ἐκ μέρους τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον· καὶ νῦν συμμίκτω προθυμίᾳ καὶ ἐλπίδι ἔγνωμεν ἀναφέρειν ταῦτα πρὸς τὴν σὴν σεβασμιωτάτην σύνεσιν, δεόμενοι ἱκετικῶς ἀξιῶσαι ἐκδοθῆναι συνοδικῶς, τιμᾶσθαι κανονικῶς, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν Ὁσίων καὶ Ἀγίων ἀνδρῶν καταλεχθῆναι ὁ ἡμέτερος οὗτος Πατὴρ.

ΕΙΣΙ ΔΕ ΤΑΥΤΑ

Ην ὁ Ὅσιος Πατὴρ Γεράσιμος ἐκ τῆς Πελοποννήσου ὁρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τρίκκης, ἢ Τρίκκαλα κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν· ἔτυχε γονέων οὐχ ἥττον τὴν εὐσέβειαν εὐγενῶν, ἢ τὸ γένος, καὶ πλουσίων ἀρκούντως. Ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς ἡλικίαν, περιῆλθε καὶ Ἑλλάδα, καὶ Θετταλίαν, καὶ Θράκην, ζητῶν πανταχοῦ τὴν ψυχικὴν τελειότητα· διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ ἀγιω-
νυμῷ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίστοις ἀνθεσιν, ἅττα παρὰ τοῖς ἐκεῖσε ἀσκουμένοις μοναχοῖς ἔγνω, ἑαυτὸν καθωραΐσας· μετὰ δὲ ταῦτα, εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους τῆς Ἱερουσαλὴμ μετέβη χάριν προσκυνήσεως· ὅπου διαμείνας ἱκανὸν καιρὸν, εἰς τὸν τῆς Ἱερωσύνης βαθμὸν κανονικῶς ἀνεβιβάσθη παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Γερμανοῦ· παρ' οὗ καὶ συγχώρησιν λαβὼν, μετέβη εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου καὶ τεσσαρακονθήμερον νῆστις διετέλεσε, κατὰ μίμησιν τοῦ Δεσπότη· καὶ πολλοὺς περιελθὼν τόπους καὶ νήσους, τελευταῖον καὶ τὴν ἡμετέραν νῆσον κατέλαβεν· ἔνθα πολλοὺς διετέλεσε χρόνους, τοὺς πιστοὺς παραινῶν κα-
σεκάστην εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν καὶ Σεαρέστως ζῆν. Εἰς γηραλαίαν δὲ ἦδη πεφθακῶς ἡλικίαν, κατ' ἑαυτὸν μονάσαι ἠθέλησε· διὸ εὐρών τινα ναὸν πεπαλαιωμένον ἐν τινὶ τόπῳ Ὀμαλὰ καλουμένῳ, ἀνῆγειρε τοῦτον, καὶ ἐκ βάθρων ἀνεκαίνισε, καὶ εἰς διαγωγὴν ἰδίαν ἀνῳκοδόμησεν. Ἀλλ' οἱ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ προέχοντες, γινῶντες τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν, ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀποδεχθῆναι τὰς ἐκείνων συγκατέ-
ρας, ὅσαι δηλαδὴ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἠσπάζοντο, καὶ Σεαρέ-
στως βιοῦν προείλοντο· ἐδέχθη τὸ τοιοῦτον βᾶρος εἰς ψυχικὴν ὠφέ-
λειαν ὁ Πατὴρ· καὶ συνήχθησαν τὸ πρῶτον τινές, ὧς καὶ διετέλε-
σε διδάσκων τὴν μοναδικὴν καὶ Ἀγγελικὴν πολιτείαν χρόνους οὐκ ὀλίγους. Οὗτος ὁ ἅγιος Πατὴρ διετέλεισε χρόνους τριάκοντα, τί ἐν τῇ ὠκοδομηθείσῃ παρ' αὐτοῦ μονῇ, τί ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἄρτου τὸ σύ-
νολον μὴ γευσάμενος, ἀλλὰ διέζη ὅσπριοις μόνον ὀλίγῳ ὕδατι βε-
βρηγμένοις, καὶ συνεχῶς δακρύοις καὶ προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὸν καθήγγιζε. Καί ποτε τῆς νήσου ὑπ' ἀνομβρίας πασχούσης, διὰ προσευχῆς ὑετὸν καταγαγὼν αὐτὴν ἐθεράπευσεν. Οὐ μὴν δέ,

ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἀσθενεῖς καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο· ὧν τὰ πάθη καὶ τὰ ὀνόματα, μακρὸν ἂν εἴη λέγει. Πιστεύεται βεβαίως παρὰ πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς, διαφυλαχθῆναι τὴν νῆσον ταύτην ἀναιχμαλώτιστον ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν μάχης διὰ προσ-
ευχῆς τοῦ αὐτοῦ Πατρός. Τὰ δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαύμα-
τα, εἴ ἔστι τις ἐκ ταύτης τῆς νήσου, ὅς μὴ μετέλαβεν ἐκ τούτων ἢ
τις τῶν ἐκείνου συγγενῶν, γέγονεν ὅμως Σεατῆς πολλῶν θαυμάτων.
Γυνή τις δαιμονιζομένη ἤχθη εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου μονὴν Σεραπείας
χάριν, ἥτις εὐχερείας λαχοῦσα, καὶ ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας κινου-
μένη, κατέπεσεν εἰς φρέαρ βαθύτατον· ἀλλ' ἐπιφανέντος τοῦ Ἁγίου,
οὐ μόνον διεσώθη τοῦ πνιγμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνοχλοῦντος ταύτην
δαίμονος ἠλευθερώθη. Ἐκοιμήθη δὲ οὗτος ὁ Ὅσιος ἐν ἔτει τῆς ἐν-
σάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ 1579. Αὐγού-
στου 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον κρύπτεσθαι ἢ τοῦ Ἁγίου ἀρετῇ,
διὰ τοῦτο μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον ἠδουλήθησαν ποιῆσαι ἀνακομι-
δὴν τοῦ Λειψάνου, ἥτις καὶ γέγονε παρὰ τοῦ Ἐξάρχου τοῦ τότε
τὸν Θρόνον τῆς βασιλευούσης πόλεως Κυρίου Ἱερεμίου κανονικῶς,
καὶ νομίμως κατέχοντος, ἐν ἔτει 1581. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐ-
ναντιῶν πρὸς κατηγορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κινούμενοι ἐλάλουν
ἀσέβειαν, ἠναγκάσθημεν τοῦ προσταγῇ Μακαρίτου Φιλαδελφείας Κυ-
ρίου Γαβριὴλ αὐθις ἐνταφιασθαι, ὃ καὶ γέγονε, ἰάσαντες τὸ ἱερόν
ἐκεῖνο Λεῖψανον ἐν τῇ γῇ μέχρι τῆς τοῦ Φιλαδελφείας διορίας, καὶ
πάλιν δευτέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν, εὖρομεν τὸ αὐτὸ Λεῖψανον
ἀκέραιον, πᾶσαν εὐωδίαν ἐκπέμπον καὶ ἰάματα· ἔμεινε δὲ ἐν τῇ γῇ
τὸ τοῦ Ἁγίου Λεῖψανον, τί πρῶτον, τί ὕστερον, χρόνους δύο καὶ
μῆνας ὀκτώ.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου Πα-
χώμιος.

Φραγκίσκος ὁ Μεταξᾶς καὶ Οἰκονόμος.

Ζαχαρίας Ἱερεὺς ὁ Βαλιάνος καὶ Σκευοφύλαξ.

Δανιὴλ Ἱερομόναχος ὁ Μαρκέτος.

Ματθαῖος Ἱερεὺς ὁ Στελιανός.

Θεόδωρος Ἱερεὺς ὁ Πινιατόρος καὶ Πρωτοπαπᾶς.

Θεοχάρης Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἀλέξανδρος Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Ἀντώνιος Ἱερεὺς ὁ Βάλσαμος.

Γεώργιος Τζιμάρας μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Πέτρος Κώμης μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Γεώργιος Βαπτιστὴς ὁ Μεταξᾶς.

Ἀγγελοῦ Κόκκινος.

Θεόδωρος Χαλκιοπούλος μαθητὴς τοῦ Ἁγίου.

Ἀντώνιος Βάλσαμος μαθητὴς τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Κ Τ Ρ Ι Λ Λ Ο Σ

ΕΛΘΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τοῖς κατὰ Χριστὸν
πολιτευομένοις, χάρις καὶ εὐλογία παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅσιον ἅμα, καὶ τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώμα-
τι (εἴπερ τι ἄλλο) λυσιτελέστατον φαίνεται, τοὺς ἀρε-
τῇ διαπρέψαντας ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ, καὶ μετὰ
τὴν ἀποθίωσιν τελεταῖς ἐτησίοις, καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων
γεραίρεσθαι. Ἐκείνο μὲν, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν
ὁμοδούλων τιμὴ, ἀπόδειξιν ἔχει τῆς πρὸς τὸν κοινὸν
δεσπότην εὐνοίας, ὥςπου κάλλιστα φιλοσοφῶν ὁ Και-
σαρείας διδάσκει Βασίλειος, καὶ ὅτι ὁ τοῖς κατ' ἀρετὴν
βεδιωκόσιν ἀπονεμόμενος ἔπαινος δι' ἀρετῆς εἰς Θεὸν
ἀναφέρεται, παρ' οὗ πᾶσα ἀρετὴ εἰς ἀνθρώπους, οἳ αὖτε
Θεολογῶν ἀποφαίνεται Γρηγόριος ὁ τῆς Θεολογίας ἐ-
πώνυμος· πρόσθε δὲ, ὅτι καὶ ὡς χρέος ἡμῖν τοῖς τοι-
ούτοις ἀφοσιωτοῦς ὁ ἔπαινος, ἵνα μηδενὶ μηδὲν ὀφειλω-
μεν κατὰ τὸν Δεῖον Ἀπόστολον. Λυσιτελέστατον δὲ
τοῖς πᾶσιν ὁμοίως, ἐπειδὴ ὁ περὶ τὰ καλὰ ἔπαινος τῶν
ράθυμωτέρους ἐγείρειν τε πέφυκε, καὶ παραυτῇ εἰς
ζῆλον καὶ μίμησιν τῶν αὐτῶν, τοὺς δὲ φιλοπονωτέρους
ἀναιματώτερος ἐργάζεσθαι· οὐδὲν γὰρ οὕτως οἶδε πόθον
ψυχᾶς τὴν τε ἀρχὴν παραγαγεῖν, καὶ προαγαγεῖν πα-
ρηγμένον, ὡς εὐφημία περὶ τὰ εὐφημούμενα, τοῖς μὴ

παντάπασι βεβλακευμένοις καὶ ἰωθροῖς τὴν διάνοιαν· ὅσοι δὲ ἐπὶ ποσὸν ἀρετῆς ἤδη προβεβηκότες τυγχάνουσι, τούτοις εὐφροσύνην οὐ τὴν τυχεύσαν χαρίζεται ἢ περὶ τοὺς ἀγαθοὺς εὐφημία, εἰ δεῖ Σολομῶντι πείθεσθαι, Ἐγκωμιαζομένου δικαίου λέγοντι, εὐφραίνεσθαι τοὺς λαούς. Πρόσθε δὲ, ὡς οὐδὲ μικρὰ συμβάλλεται εἰς ἀντίληψιν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν ἢ πρὸς τοὺς σεβασμίως τελευτήσαντας ἄνδρας τιμὴ, εἰ χρὴ τοῖς ὀρωμένοις ἐξαικάζειν τὰ ἀόρατα τῆς μεγαλουργίας τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ οὐκ ἄχρηστος τῇ ἀγαθοδοτίδι τοῦ Θεοῦ προνοία τῶν ὑλικῶν αἰτιῶν ἢ τάξις ἐπὶ τῶν ὀρωμένων εἰς διεξαγωγὴν, καὶ διοίκησιν τοῦ παντός, εἰκός ἐστι καὶ πρὸς διανομὴν τῶν ὑπὲρ φύσιν χαρισμάτων τοῦ τελεταρχικοῦ Πνεύματος μὴ παντάπασιν ἀχρήστους εἶναι τὰς τῶν θείων ἀνδρῶν πρεσβεύσεις καὶ μεσιτείας. Πρὸς δὴ ταῦτα, καὶ ἀπιδουῖσα ἀνέκαθεν ἢ τῶν εὐσεβῶν ὁμηγυρις, ἐν εἰκόσι καὶ λόγοις τῶν Θεαρέστως πολιτευσαμένων τὰς πράξεις καὶ τὰ κατορθώματα ἐκτίθεσθαι εἴωθε, πρὸς οὓς ἀπευθύνειν τε καὶ ρυθμίζειν τῶν πιστῶν ἕκαστος ἔχει τὸν ἑαυτοῦ βίον. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἐν ταῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁσίως, καὶ Θεαρέστως βιώσαντα τὸν ἐν ταῖς Ὁμαλοῖς καλουμένοις χωρίοις τῆς νήσου Κεφαλληνίας Θεῖον Γερασίμον, τύπον γενέσθαι τοῦ κατὰ Χριστὸν πολιτεύματος, καὶ θείας ἀρετῆς χαρακτῆρα, οὐπερ αἱ ἐν βίῳ ἀρεταί τε καὶ κατορθώματα, οὐ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων θαυμάζονται, καὶ πανταχοῦ κηρύττονται παρὰ τῶν εἰδόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Θεοῦ πολλῶ μᾶλλον ἐπιβεβαιοῦνται, καὶ ἐπισφραγίζονται καθ' ἑκάστην τοῖς θαύμασιν, ὅσα εἰς ὠφέλειαν τῶν δεομένων καὶ καταφευγόντων εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ τέμενος ἢ μεγαλόδωρος τοῦ ἀγαθαρχικοῦ Πνεύματος ἀ-

περγάζεται χάρις, ἡμεῖς καὶ εὐσεβεῖν προθυμούμενοι τὰ πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῷ τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν τοῖς θείοις ἀνδράσι τιμὴν, καὶ τῆς κοινῆς τῶν πιστῶν ὠφελείας προνοοῦμενοι, συνωδῶ ταῖς πρὸ ἡμῶν θείοις Πατρᾷσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, Συνοδικῶς Θεσπίζομεν, διορίζομεθα, καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, γνώμῃ καὶ τῶν παρευρεθέντων Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν, τοῦ τε Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων, Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, Ἀρχιεπισκόπων τε καὶ Ἐπισκόπων, καὶ τιμιωτάτων Κληρικῶν, ἵνα ὁ προρρήθεις ἐν Ἀγίοις Γεράσιμος, ἐτησίαις Ἱεροτελεστείαις καὶ ἀγιστείαις τιμῶτο, καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραίροιτο, καὶ ἐν ἀριθμῷ τῶν ὁσίων καὶ ἀγίων ἀνδρῶν καταλέγοιτο ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, οὐ μόνον ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κεφαληναίων, ἀλλ' ἐπὶ πάσης τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης τῶν εὐσεβῶν Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ μὴ προσδεξάμενος τὴν Συνοδικὴν ταύτην ἀπόφασιν, ἢ ὅλως ἀντειπεῖν τολμήσας, μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νοθεσίαν, ἀποκοπτέος τῆς τῶν εὐσεβῶν ὁμηγύρεως, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔστω ὡς ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης, κατὰ τὴν τοῦ Εὐαγγελίου φωνήν· εἰς γὰρ αἶδιον μνήμην καὶ διηνεκὴ τοῖς πᾶσιν ἀσφάλειαν τὰ παρόντα Κανονικῶς τε καὶ Συνοδικῶς ἀποφηνάμενοι ἐπίδεδώκαμεν. Ἐν ἔτι ἐπτάκις χιλιοστῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ, Μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος πέμπτῃς.

Κύριλλος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως

Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Γωακεῖμ ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης Ἀντιοχείας.

Θεοφάνης ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως
Ἱερουσαλήμ.

Οὐ Κυζίκου Παρθένιος.

Οὐ Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης.

Οὐ Ναυπάκτου καὶ Ῥαφαιήλ.

Οὐ Ἀγχιάλου Παρθένιος.

Οὐ Ἀνδριανουπόλεως Ἀνθίμος, ὁ μετέπειτα Πατριάρχης
χρηματίσας.

Οὐ Νεοκαισαρείας Βενέδικτος.

Οὐ Ἀρχιεπίσκοπος Προικονήσι Κλήμης, καὶ ἄλλοι πλεί-
στοι.

Ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου Παρ-
θένιος μαρτύρομαι εἶναι ἀντίγραμμα ἐκ τοῦ ἀρ-
χετύπου τοῦ ἐνταῦθα εὐρισκόμενου.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Κ'.

ΜΗΝΗ ΤΟΥΤ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

Τοῦ Νέου Ἀσκητοῦ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχος ἡ.
καὶ σιχολογεῖται τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, οἱ τρεῖς Ψαλμοί, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος Α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Γεράσιμε τὰ σὰ θεία κατορθώματα, ἀν-
θρώπων γένος ἐξέστησαν, καὶ κατεπλάγησαν, ἅπαντα
Ἀγγέλων, τὰ σεπτὰ στρατεύματα, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν τελούντων σου, αἰεὶ τὴν ἐνδοξον, θείαν μνήμην καὶ
σωτήριον, μνημονεύων μὴ παύσῃ πρὸς Κύριον.

Πάτερ Γεράσιμε ἡ σὴ στάσις ὁλονύκτιος, καὶ τῶν
δακρύων ἡ ἐκβλυσίς, πάσας κατέσβεσε, σαρκικάς
ὀρέξεις, πρὸς Θεὸν πτερούμενος, καὶ νοῦν καὶ τῆς καρ-
δίας τὰ ὄμματα, ὃν καθικέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεράσιμε φωτὸς Θεοῦ ἐμφορούμενος, κα-
τατρυφᾷς τελειώτατα, τῶν ἐπιλάμψεων, καλλονῆς
ἀρρήτου, καὶ θείας μεθέξεως, ἣ νῦν λαμπροφανῶς παρι-
στάμενος, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Τὸν Θεοειδῆ ἀσκητὴν, καὶ νεοφανῆ ἐκ τῆς ἐώας ἀστέρα Θεῖον Γεράσιμον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἔτι ζῶν μεγάλως ἠγωνίσαστο, ταῖς ἐπαγρύπνοις αὐτοῦ στάσεσιν, ἀμέσως παριστάμενος τῷ Κυρίῳ· διὸ καὶ μετὰ θάνατον ἡ θεία σορὸς αὐτῆ, τοῖς προσιοῦσιν ἀενάως πηγάζει τὰ θαύματα, ὑπὲρ ὧν καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ζήτηι εἰς Ὅσιον. Ἀποστίχου.

Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Οὗτε σε ἐκ τῶν δε τῶν φθαρτῶν, Μάκαρ ὁ διάπυρος ἔρως Θεοῦ ἐξήρπασε, τότε σου τὴν ἔφειν πᾶσιν ἀνέθηκας, καὶ αὐτῷ ἠκολούθησας, μακρὰν φυγαδεύων, εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐν ᾗ ὠμίλεις Χριστῷ· ὃν νῦν δυσωπῶν μὴ ἐκλείπης, ὑπὲρ τῶν αἰεὶ σε τιμώντων, καὶ μακαριζόντων ἱερώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Νέος ἀνεδείχθης ἀσκητῆς, καὶ θαυματουργὸς Θεοφόρε, ἐχθρόν σφαζάμενος, τὸν μισανθρωπότατον καὶ δολιώτατον, τὸν εἰς ὕψος καυχώμενον, καὶ γένος ἀνθρώπων, παμπήδην γελάσαντα καὶ ἀπατήσαντα· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πόθῳ ἐκτελοῦντες Θεόφρων, ὕμνοις ἐορτάζομεν ἐκάστοτε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πᾶσαν τρικυμίαν τῶν παθῶν, Πάτερ κατεμάραντας σφοδρὰ τῇ ἐγκρατεῖᾳ σαρκὸς, ἄλλος ὥσπερ ἄσκαρος ἐν γῇ ἠγωνίσαι, τὰς ὀρέξεις νεκρώσας σου, τοῖς πόνοις καὶ μόχοις, Θεῖον καταγώγιον γέγονας Πνεύμα-

τος· ὅθεν σου τὴν πάνσεπτον μνήμην, ἡμῶν ἐκτελοῦντων προσφόρως, μέμνησο πολύτλα παμμακάριστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Μετὰ τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Τῆς μονῆς τὸν προστάτην καὶ ἐν σαρκὶ Ἀγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον, νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ, ὅτι ἀξίως ἐκ Θεοῦ ἀπείληφεν ἱαμάτων τὴν ἀένναον χάριν, ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονώντας ἰᾶται· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος δ΄.

Οὗτε ἐξεδήμησας Θεοφόρε Γεράσιμε πρὸς τὸν σὸν πλάστην, καὶ δημιουργὸν Χριστὸν τὸν Θεόν, παρῆσαν αἱ ὅσαι μονάζουσαι, θρηνοῦσαι καὶ λέγουσαι· διδάσκαλε μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανὰς, αἷς δι' οἶκτον ἐδόμησας τὸ θεῖον μονίδριον, ἐν ᾧ αἱ προστρέχουσαι τῶν βιωτικῶν θορύβων διασωζονται· διὸ πρέσβευε Θεομακάριστε Χριστῷ τῷ Θεῷ τοῖς εὐσεβῶς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, δωρηθῆναι ἡμῖν ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πρὸς τὸν ὅσιον δράμωμεν Γεράσιμον, οὗ τὰ παλαίσματα, καὶ τὰς θείας ἀριστείας ἐκμιμούμενοι, τοῦτον ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς καταστέψωμεν, βοῶντες, καὶ λέγοντες πρὸς αὐτόν· μὴ ἀποκάμης ταῖς πρεσβείαις σου Πάτερ δεόμεθα, πρεσβεύειν τῷ πάντων δοτῇ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν Ὁρθόδοξως τελούντων τὴν θείαν καὶ ἱεράν μνήμην σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάτερ Γεράσιμε νέος ἀθλητῆς τοῖς παλαίσμασι τῆς συνειδήσεώς σου ἀναδειχθεὶς, ὄργανον γέγονας

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οὗ τῇ ἐλλάμψει μονὴν ἐκ βάθρων
 θείαν ἐμπνευσθεῖς, ἀνήγειρας, καὶ ὠκοδόμησας, ἐν ᾗ
 ταῖς εὐχαῖς σου προσανεπέμφω Θεῷ· διὸ αἱ ἐν αὐτῇ ἀ-
 σκοῦσαι μονάστριαι τὴν σὴν ἐτήσιον ὀλοσχερῶς ἐκτε-
 λοῦσαι μνήμην, γεραίρουσι τὸν σέ δοξάσαντα Κύριον·
 ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν Ὁρθοδό-
 ξως ἐκτελούντων σου τὸ μνημόσυνον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, οἶδα πόσα δύνασαι ἐκτελεῖν θαυ-
 μάσια, τὸν θεῖόν σε καταπλητίσας Γεράσιμον
 τὸν Θεόφρονα· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου, ἐξήν-
 δησε δικαίως, καὶ τῆς Κεφαλῆς ἐπλήθυνε τὰ πνευ-
 ματικά σπέρματα· ὑπογραμμὸς καὶ τύπος αὐτῇ, καὶ
 ἡμῖν ταῖς θείαις ἀρεταῖς γενόμενος. Διὸ ταῖς τοῦ σου
 Ὁσίου ἱκεσίαις, ὡς παρρησίαν ἔχοντας πολλήν, τῆς
 βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ
 ἐορτάζοντας τὴν αἰσεβάστον μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, εἰς τὴν α' καὶ β'. Στιχολογ. Κάθισμα
 τοῦ Ἁγίου Σάββα. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν πολυέλεον.
 Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἦχου. Τὸ Εὐαγ-
 γέλιον, καὶ τὰ ἐξῆς κατὰ τάξιν εἰς Ὅσιον. Εἶτα ὁ
 Κανὼν φέρων τὴν δετὴν ἀκροστιχίδα, χωρὶς τῶν
 Θεοτοκίων. Μέλπω γέρας τιμῆν ἀσκητὴν Νέον.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Μηδεὶς σου ἄλλος Γεράσιμε, νεοφανὴς ἐφάμιλλος
 γέγονε, βίον ἐναθλῶν ἀσκήσεως, ἐνθεον θεωρίαν ἀξιω-
 θείς, θείας ἐπιπνοίας, ὡς ὁ θεῖος Μωϋσῆς πανσόφως
 ἐνδοξε.

Ενθους ἐγένου πανόλβιε, ἐν θείαις προσευχαῖς σου ἱ-
 εράμενος, Θεὸν ἐνορῶν παντέλειον, ὁμματι διανοίας
 καθαρτικῷ. Ὅθεν συναυλίζῃ, τοῖς ὁσίων ἀσκητῶν Πα-
 τερ σκηνώμασι.

Λαμπρὸς ὁ βίος σου ἐνδοξε, εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον
 ἐξέλαμψε, φαιδρῶς καταστίλβων Ὅσιε, θείαις σου
 ἀριστείας πλουτοποιεῖ, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν ἐκ
 Θεοῦ τοῦ πάντα λόγῳ τεκτῆναντος. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς φανείς ὁμοιώματι, ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς παν-
 αμώμητε, ἐκ σοῦ τεχθῆναι νηδύκησε, πᾶσαν τὴν
 ἁμαρτίαν τὴν τοῦ Ἀδάμ, Πάναγνε καὶ Εὐας, ἀπέτεμε
 διὰ σοῦ, Θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πᾶσάν σου τὴν σάρκα, ὑπετάξω νηστεύσεις τῷ πνεύματι, καὶ κακουχίαις τῶν δαιμόνων, καὶ ἐνέδρας τὰς τούτων, σαυτὸν, Πάτερ καθηράμενος· ὁλοσχερῶς ἐκολλήθης Χριστῷ, τῷ σὲ καταστέφαντι.

Ωφθης ἐκ κοιλίας, καταγώγιον θείον τῷ Πνεύματος, φωταγωγούμενος ταῖς τούτου ἐπιπνοίαις Παμμακάαρ, ἐνθεν φωτὸς ἐμπλεως γενόμενος, καὶ θεία λάμψει τὸν νοῦν Πάτερ αὐγαζόμενος.

Γένος σου Θεόφρων, καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον κατέλιπες, ἀκολουθήσας ἐκ καρδίας προσταγαῖς τοῦ Δεσπότου· ἐνθεν τούτῳ παριστάμενος, καθικετεύεις αὐτὸν ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Η' Ἀγιωτέρα, γενομένη τῶν ἄνω Δυνάμεων, σὺ εἶ Παρθένε Θεοτόκε, προστασία καὶ σκέπη τῶν σοὶ προστρεχόντων Ἀχραντε· μὴ οὖν παρίδῃς ἡμᾶς ἐκτενῶς, αἰνὸν σοι προσάγοντας.

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Νέον Ἀσκητὴν καὶ σεπτὸν ὑπηρέτην, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθέντος, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, καὶ συμφώνως δοξάσωμεν· οὗτος ἔφθασεν εἰς ἕρρανίους θαλάμους, καὶ ἀπῆλειφε τὰ τῶν καμάτων ἀφθόνως βραβεῖα τὰ τίμια.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Ἀγνή Παναγία Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν προστασία καὶ σκέπη, ἡμᾶς περιφρούρησον μεσιτείαις σου πάντοτε, πρὸς τὸν Κύριον τὸν σὸν Υἱόν, καὶ Δεσπότην, ὅπως εὐροιμεν ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν ἐν ᾧρᾳ τῆς κρίσεως.

ᾠδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Εφθασας Ἀγγέλων τὴν πληθύν, βιώσας ὑπὲρ ἀνθρώπων, καὶ ἀριστεύσας ἐν γῇ ὡς ἄσαρκος, ἐδείχθης τοῖς μονασταῖς ὄντως ἔσοπτρον, πάσης λαμπρόνους ἀποπέμπον, τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, θείαις ἀγλαΐαις κοσμούμενος.

Ράβδος σου ἡ θεία καὶ σεπτὴ, θαυματῶν πλήρης γέγονε· καὶ νοσημάτων πάντων ἐκάστοτε, ἀπήλανε τὰ δεινὰ πάθη, καὶ οἰδήματα, τῶν μετ' εὐλαθείας προσπιπτόντων αὐτῇ ἐξ εἰλικρινοῦς Πάτερ Θεοφόρε ψυχῆς αὐτῶν.

Αγῶνας ἐνθέους ἐπὶ γῆς Παμμακάαρ ἐκτετέλεκας, δικαιοσύνης νόμῳ, ἐπόμενος, καὶ πόνων τὴν ἀμοιβὴν ἅπασαν καρπόμενος, τοὺς τῆς ἀρετῆς καρπὸς ἐδρέψω, καὶ ἐκομίσω ἐκεῖ τῶν θείων σου ἀθλῶν τὸν Στέφανον.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων στρατιαὶ ὑμῆσαι οὐ δεδύνηται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσαι σε τῷ πάντων Δημιουργῷ Μητέρα τὴν Ἀσπίλον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δυσώπει κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ἐλευθερωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Σαρκὸς ἔξω Πάτερ ἐγένου αἰεὶ, ἀρετὴν ἐξασκήσας τὸν αὐλόν· καὶ βίον ἀνεπίληπτον τελέσας ἐμφανῶς, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σὰ ἐκμιμουμένοις κατορθώματα θεία, μάκαρ Θεόληπτε Γεράσιμε.

Τὴν σὴν πολιτείαν ἀνθρώπινος νῆς, ἐννοῆσαι Θεόφρων οὐκ ἴσχυσε, καὶ τρόπῳ τῶν ἀγῶνων σου τῶν θείων καὶ σεπτῶν, οὓς περ ἐπολιτεύσω ἔτι ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Θεῷ τῷ πάντων Βασιλεύοντι.

Ιδὼν σου τὸ ἀπλαστον ὁ πάντων Θεός, καὶ ἡσύχιον Πάτερ καὶ ἄνακον, ἐδόξασεν, ἐτίμησε στεφάνοις ἀ-

ρετῶν· ἐνθα περιχορεύεις οὐρανίοις παστᾶσιν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Θεῷ τῷ πάντων Βασιλεύοντι.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Παρθένε ἐκ σοῦ προσελθὼν, ἀπορρήτως ἀφραίστως ἐπέφανε, καὶ αὐθὶς σε κατέλιπεν Ἀγνὴν καὶ καθαρὰν, ὡς περ ἥς πρὸ τοῦ Τόκου, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μᾶλλον μετὰ τόκον μένεις Ἀγία Ἀειπαρθένος. Ὡδὴ εἴ. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Μέγα καὶ φρικτὸν ἐτέλεις τεράστιον, ἐν κόσμῳ σοφὴ καὶ ἐν μονῇ σου τὸ πρὶν· καὶ τὸ Σῶμά σου τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον Ὅσιε, ἐνεργεῖ καὶ μετὰ θάνατον ὡς πρότερον, ἔμπνουν, καὶ ζῶν τὰ μυστήρια, διετελεῖ αὐλῶς ἐκάστοτε.

Η ῥθης ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος αἰθέριον, Ἀγγέλοις συνὼν καὶ ἀγαλλόμενος, καὶ κατέλιπες μοναζούσαις τὴν θείαν εὐλόγησιν, εἰρηνεύειν ταύτας καὶ τὴν μνήμην σου, Μάκαρ, ἐκτελεῖν σοι πάντοτε, ἵνα εὖροιεν χάριν καὶ ἔλεος.

Εἴδου σου εἰς γῆν τὸ σκῆνος Θεόπνευστε, καὶ ἐν οὐρανοῖς τὸ θεῖον πνεῦμά σου, μεταβέβηκεν ἐκ φθορᾶς εἰς ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ Τριάδι τῇ Ἀγίᾳ νῦν παρίσταται· ἥ περ καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει ὑμνούντων σε. Θεοτοκίον.

Λάμψον ἐν ἐμοὶ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Παρθένε Ἀγνὴ Ἀειμακάριστε, καὶ Πανάμωμε, μεσιτείαις σὸν Υἱὸν ἱκέτευσον, καὶ δυσώπησον αὐτὸν Θεοχαρίτωτε, δοῦναί μοι ελεῖαν ἄφεσιν τῶν κακῶν, ὧν αὐτὸν παρεπίκρανα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εγκρατεῖα Ὅσιε τὸν νοῦν καθάρας, καὶ ἀγνεῖα σώματος καταλαμπρύνας τὴν ψυχὴν, ἀνεπτερώθης πρὸς ἄληκτον, καὶ θείαν δόξαν Χριστοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Κ'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ Θεόφορου πατρὸς ἡμῶν

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ κάλλιστον ἤρατο κλέος.

Ἐκ τῆς ἀνωθεν ἀγλαῆς εὐκοσμίας.

Ἐκτος πινυτοῦ ἐκθανε φῶς δεκάτη ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.

Οὗτος ὁ ὁσίος καὶ νεοφανὴς ἀστὴρ Γεράσιμος, ἐκ τῆς περιφήμου Πελοποννήσου ἀνέτειλεν ἐξορμώμενος· ἐκ κώμης λεγομένης Τρίκκης, κατὰ δὲ τὴν κοινὴν συνήθειαν Τρίκκαλα λεγομένης· τούτου δὲ γονεῖς εὐσεβεῖς καὶ εὐγενεῖς καὶ πλούσιοι σφοδρὰ ἐτύγχανον· ὧν ὁ μὲν Πατὴρ Δημήτριος, ἡ δὲ Μήτηρ Καλὴ ὠνομάζοντο, τοῦπίκλῃν δὲ Νοταράδες. Γεννηθεῖς τοίνυν ὁ Μακάριος ἐξ αὐτῶν, εὐθύς εἰς τὴν τῶν Ἱερῶν γραμματῶν ἐκδίδοται μάθησιν· δεξιᾶς δὲ τυχὼν φύσεως τὴν θείαν γραφὴν ἐκπεπαιδευτο. Ἀπαναστάς δὲ τῆς πατρίδος, τῇ τῆς Ζακύνθου νήσῳ ἐπιβαίνει, ἐν ᾗ διατρίψας ὀλίγον, ἐξεῖσι ταύτης, καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστήσας, εἰς Θετταλίαν ἀφίκετο· εἴτ' ἀνείσιν ἐκείθεν εἰς Εὐξείνον πόντον, μεθ' ὃν εἰς Βυζάντιον, καὶ Προποντίδα, καὶ Χαλκηδόνα, οὐχ ἡκιστα δὲ καὶ τὰ περίξ τοῦ Βυζαντίου εἶασε περιελθὼν ἀνιστόρητά τε, καὶ ἀθεώρητα· καί κεν θεν ἀπάρας, τὸ ἀγώνυμον ὅρος τοῦ Ἄθω καταλαμβάνει, ἐνθα τὰ κάλλιστα τῆς ἀρετῆς παρὰ τῶν ἐκεῖσε ἀσκειμένων Μοναχῶν ἀπερράνισατό τε καὶ ἀπεδρέψατο· διεγνωκὼς δὲ ἐκείθεν ἀπάραι, τοὺς Ἱεροὺς, καὶ σεβασμίους τόπους τῆς Ἱερουσαλὴμ καταλαμβάνει, προ-

σκυνῆσαι καὶ αὐτοὺς ἐπειγόμενος, ἔπειτα καὶ τὸ ἅγιον
 Οὔρος τὸ Σίναιον, καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ Ἀλεξάνδρειαν,
 καὶ Δαμασκόν, καὶ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον, καὶ Λιβύην,
 καὶ τὴν Ἑβῶν σχεδὸν πᾶσαν εἰπεῖν. Ἐν Ἱεροσολύμοις
 δὲ παροικήσας, χειροτονεῖται παρὰ τοῦ ἁγιοτάτου καὶ
 μακαριωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Γερμανοῦ, τοῦ τηνι-
 καῦτα τὸν θρόνον τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ
 Ἀδελφοθέου ἰθύνοντος, ὑποδιάκονος, διάκονος, καὶ πρεσ-
 βύτερος· πρότερον κανδυλάπτης ἐν τῷ ἁγίῳ Τάφῳ χρό-
 νον ἓνα ποιήσας· ὑπηρετήσε δὲ κἀντέτοις, καὶ τῷ ἁγίῳ
 τούτῳ Πατριάρχῃ ἔτη δώδεκα· ἐποίησε δὲ καὶ ἐν τῷ
 Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ τεσσαρακονθήμερον νῆστις διατελέ-
 σας κατὰ μίμησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπανῆλθεν εἰς
 τὸ Πατριαρχεῖον· μὴ δυνηθεὶς δὲ ἐκεῖσε διαμεῖναι μέχρι
 τῆς αὐτῆς βιωτῆς, ἔκδοσιν συγχωρήσεως παρὰ τῷ ἁγίῳ
 τῷ Πατριάρχῳ ἡτήσατο ἀπελθεῖν ὅπῃ καὶ βούλοιο·
 ἐνθεντοὶ ἀπάρας ἐκεῖθεν τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, φθάσας
 ἀφῆκτο, ταύτης δὲ ἐκβὰς εἰς Ζάκυνθον προσαποπλέει,
 ἐν ἣ τὴν ἀσκητικὴν διαγωγὴν μετιὼν ἐν πέντε τοῖς ἔτε-
 σι παρωκικῶς, ὡς ἄσαρκος ἐν σαρκὶ ἠγωνίζετο τῇ Θεῷ
 δυνάμει ῥωννύμενος· ἐν οἷς χρόνοις τοῖς τῶν ἐβδομαδίων
 μηνσὶν ἦν ἐσθίων ἄνευ ἁλτος κολοκύνθην, τὸν δὲ ἐπί-
 λοιπον χρόνον ὅσπρια ἦν αὐτῷ ἡ τροφή, καὶ αὐτὰ, ἄνευ
 ἄρτου, βεβρεγμένα· ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ ἡσκεῖτο ὁ Ἅγιος,
 σπηλαιὸν ἦν, ἐν ᾧ διῆγε μονώτατος. Ἀπῆρε δὲ ἐκεῖθεν,
 καὶ εἰς Κεφαλληνίαν τὴν ἀντικρὺ Ζακύνθου νῆσον διεπορ-
 θμεύσατο· ἢ καὶ ἐπιβαὶς, ἔνδεκα μῆνας ἐν τινὶ τόπῳ
 σπηλαίᾳ καλουμένῳ πρὸς τοῖς πέντε ἔτεσι παρωκῆσεν·
 εἶτα προσαναβὰς εἰς τόπον τινα Ὀμαλὰ ὀνομαζόμενον
 πλησίον κωμοχώρων τυγχάνοντα, εὕρισκει ναὸν τινα
 παλαιὸν ἐν αὐτῷ, ὃν περ ἀνανεώσας ἐκ βάθρων, ὤκο-
 δόμησε τοῦτον καὶ μετήγαγεν εἰς Μοναστήριον γυναι-

κεῖον· ἐδείματο δὲ ἐν αὐτῷ καὶ οἰκίσκους, καὶ κέλλας
 σὺν τῷ τούτων περιτειχίσματι· ἐνθα κανονικὰς εἰκοσι-
 πέντε τῷ ἀριθμῷ συναγέοχε, καὶ Νέαν Ἱερουσαλὴμ τὸν
 Θεὸν ναὸν ἐπωνόμασε, καὶ ὁσημέραι τὰς μοναζούσας
 διετέλει διδάσκων τὴν πνευματικὴν, καὶ ἰσάγγελον πο-
 λιτείαν· ταύταις δὲ συνὼν καὶ αὐλιζόμενος, μεγάλους
 ἀγῶνας διὰ νηστείας, καὶ κακουχίας τοῦ σώματος, καὶ
 στάσεως ὀλονύκτου ἐπεδείξατο, ἔφη δὲ διηνεκῶς τί ἐν
 τῇ ὑπ' αὐτῆς οἰκοδομηθῆσῃ μονῇ, τί ἐν ἄλλῳ τόπῳ πρὶν
 ἐκεῖσε ἐλθεῖν χρόνους τριάκοντα, ἄρτου τὸ σύνολον μὴ
 γευσάμενος· καθαγνίσας οὖν ἑαυτὸν, καὶ δάκρυσι πο-
 ταμῆδον ἀποπλύνας καὶ ἐκκαθάρας, καὶ θαυμάτων χά-
 ριν παρὰ Θεοῦ εἰληφώς, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γέγονε
 καταγώγιον· οὗ τῇ ἐπιλάμψει καὶ αἴγλη ἀνομβρίας οὐ-
 σης ὕδωρ διὰ προσευχῆς καταγαγὼν ἱκανῶς τὴν γῆν
 κατήρδευσεν· ἔτι δὲ καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο, καὶ ἀ-
 σθενοῦσι τὴν ῥῶσιν ἐχαρίσατο. Φθάσας δὲ εἰς βαθύτα-
 τον γῆρας, καὶ πολλῶν θαυμάτων πλήρης γενόμενος,
 καὶ γνούς τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πρὸ ἡμερῶν, καὶ τὰς
 Μοναστρίας συγκαλεσάμενος, καὶ αὐταῖς συνταξάμε-
 νος, καὶ κατηχήσας αὐτάς, καὶ συγχώρησιν παρ' αὐτῶν
 ἐξαιτήσας, καὶ ἐπευλογήσας αὐτάς, καὶ πᾶσι Χριστι-
 νοῖς τὴν τελείαν συγχώρησιν δεδωκώς, καὶ ἐπευχάμενος
 τῷ Θεῷ, τὸ πνεῦμα παρέθετο, ζήσας τὰ πάντα ἔτη ἐ-
 βδομήκοντα, καὶ μικρόν τι πρὸς. Ἐξῆσε δὲ ἐξότου εἰς
 τὴν μονὴν ἀφίκετο, ἐνιαυτοὺς δέκα πρὸς τοῖς ἐννέα· τῆς
 δὲ λοιπῆς ἐνθεν ἀπέκλειθεν περινοστῶν διετέλεσεν, ὡς ἔ-
 φημεν ἀνωτέρω· τὰ δὲ ἄλλα θαύματα, καὶ τὰς ἐν γῇ
 αὐτοῦ ἔτι ζῶντος παλαιίστρας, καὶ ἀριστείας ἀγρυπνίας
 καὶ κατατήξεις τοῦ σώματος, καὶ τὰς δακρύων πηγὰς
 καὶ ἐπιρροάς, καὶ πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἀγῶνας καὶ
 παρατάξεις, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι. Ἐκοιμήθη

δὲ ὁ Ἅγιος οὗτος Γεράσιμος ἐν ἔτει, τῆς ἐνσάρκου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Οἰκονομίας χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ἐβδομηκοστῷ ἐννάτῳ, Αὐγούστου 15. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζεται καὶ ἡ τῆς Θεομήτορος μετὰστασις, διὰ τοῦτο ἡ τοῦ Ἁγίου τοῦ δε μνήμη μετετέθη τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνός, ἐν ᾗ καὶ Ἀνακομιδῇ τοῦ Λειψάνου αὐτοῦ γέγονε παρὰ τοῦ Πατριαρχοῦ ἐξάρχου ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ τηνικαῦτα τὸν ἀποστολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως δι' ἑθύνοντος θρόνον· τὰ δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαύματα, ἃ τὸ Ἱερὸν αὐτοῦ Λεῖψανον ὅσαι ὥραι τυγχάνον διατελεῖ, ἀφίημι ταῦτα λέγειν, καὶ ἐπεκδιηγείσθαι, πάμπολλα ὄντα· ἐνός δὲ ὅμως ἀξιομνημονεύτου μνημονεύσαντες, τὰ λοιπὰ καταλείψομεν. Γυνή τις ἐκ δαιμονικῆς ἐνεργείας ἐνδιατρίβουσα τῇ μονῇ εἰς τὸ φρέαρ κατήχθη, καὶ ἀνήχθη ἀβλαβῆς τοῦ Ἁγίου ἐπιφανέντος αὐτῇ, καὶ βαστάζοντος ταύτην· οὐ καὶ τὴν φωνὴν τὴν συνήθη ἀκούσασα αἱ Κανονικαί, νυκτὸς ἕσσης, ἠγέρθησαν κύκλῳ περισκοπούμεναι, εἴπου φωνῆς αὐθις τῆς τοῦ Ἁγίου ἀκούσαιεν, ἐκζητήσασαι δὲ καὶ τὴν γυναῖκα εὗρεῖν ἐν ᾧ τόπῳ κατῴκει, οὐχ εὔρον· δαίμονι γὰρ ἦν κάτοχος ἡ γυνή, μὴ εὐροῦσαι δὲ τὸ παράπαν αὐτήν, παρακλύπτουσι καὶ εἰς τι φρέαρ ἐκεῖ πλησίον, ἰδεῖν μήπου ἐξ ἐπιηρείας τῆ δαίμονος καταπέπτωκε· παρακλύψασαι δὲ, ὁρῶσιν αὐτὴν ἐπιφερομένην τοῖς ὕδασι, ὥσπερ τινὸς ταύτην ἀοράτως βαστάζοντος· ἐξαγαγοῦσαι δὲ ταύτην τοῦ φρέατος, ἔμαθον παρ' αὐτῆς, ὅτι ὁ Ἅγιος ἐπιφανεῖς ταύτην ἐβάσταζεν· οὐ καὶ τῆς ἡδίστης καὶ γλυκείας φωνῆς αὐτῆς κοίτοι ἐγένοντο αἱ Μονάστριαι· αἱ τινες τὸ παράδοξον τοῦτο θεασάμεναι, δόξαν τῷ πάντων Σωτῇρι Θεῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ ἀνέπεμψαν, τῷ ἀντιδοξασθέντι ὑπὸ τοῦ δοξάσαντος αὐτὸν μεγάλου Θεοῦ ζῶντι καὶ τεθνεῶτι. Εἰσὶ

δὲ καὶ ἑτέρ' ἅττα πλεῖστα ὡς προείρηται μοι τὰ τοῦ Ἁγίου θαύματα, καὶ τεράστια. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος, τοῦτο μόνον ὡς ἀναγκαῖον εἰς μέσον καὶ μνήμην παρήχθη· τὰ δὲ ἄλλα παρελείφθησαν, τοῦτο μὲν, ὅτι τοῖς πιστεύουσιν ἱκανὸν ἐστὶν ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα εἰκάσαι· τοῦτο δὲ, ὅτι τοῖς ἀπιστοῦσιν, οὐδ' ὅλος ὁ λέων φαινόμενος πείσειεν· τοῖς δὲ ἀμφιβάλλουσι, τῷ τοῦ Ἁγίου Λειψάνῳ προσίτωσαν, καὶ ὄψονται οὐ μόνον σῶμα ἀφθορόν τε καὶ ἀνέραιον, ἀλλὰ καὶ πάσης εὐωδίας καὶ ἰαμάτων πηγὴν ἀνεξάντλητον. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος ὅμοιος τῷ Ἁγίῳ Θεοδοσίῳ τῷ Κοινοβιάρχῃ, πλὴν τοῦ γενείου· ὑπεξάνθιζε γὰρ κατὰ τὸν πώγωνά ὁ Ἅγιος οὗτος. Οὐ ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις διαφυλαχθεῖσαν οἱ τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν ἐκτελοῦντες μεγαλείμονες, καὶ μονάζοντες, καὶ ἐκτελοῦσαι κανονικαὶ αὐτοῦ μονάστριαι, καὶ πνευματικαὶ τούτου μαθήτριά, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Νηφάλιος καὶ φρόνιμος ἐγένου Θεοφόρε πρὸς Θεὸν πτερούμενος, θείαις ἐμπρέπων καλλοναῖς, μὴ πτοούμενος παγίδας, ἀνεβόας, Μάκαρ, τοῦ ἀλάστορος, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ανέβης εἰς τὸ ὕψος, προτιμήσας τῶν ἐνύλων καὶ γήινων πάνσοφε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, καὶ τὴν ἀρρήτον τερπνότητα, ἀνεβόας ψάλλων Ἄγιε, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στενὴν καὶ τεθλιμμένην διοδεύσας τρίβον Ὅσιε, τὴν λείαν εὖρες καὶ φαιδρὰν, τὴν ἀνάγουσαν εἰς ὕψος σε μετάρσιον, καὶ βοῶντα ὀλοφύχως τῇ Δεσπόνῃ σου, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, σοὶ προσφέρω τὴν ὥδην
Θεσπέσιε, τὴν ταπεινὴν τε καὶ οἰκτρὰν, καὶ θερ-
μῶς ταύτην ὑπόδεξαι, καὶ Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δυσώ-
πησον τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι Θεοφόρε. Θεοτοκίον.
Φιλάγαθε Παρθένε, Θεοτόκε, τὴν ψυχὴν μου κακωμέ-
νην πάθεσι, σῶσον καὶ ἴασαι αὐτὴν, μεσιτείαις εὐ-
προσδέκτοις σε, καὶ ἐκ πάσης ἀμαρτίας ἐκπλυνον, ἢ τὸν
Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα.

ᾠδὴ Η'. Θάυματος ὑπερφουῖς.

Η"στραψεν ἡ φαεινὴ σου Πάτερ μνήμη, ἀπαυγάζουσα
τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, φωτισμὸν καὶ ἔλεος πᾶσι Χρι-
στιανοῖς, παρρῆσίᾳ σου Παμμάκαρ, εὐπροσδέκτῳ αἰεὶ·
διὸ ἀνυμνοῦντές σου τὴν μνήμην Θεὸν σέβομεν, καὶ ὑ-
περυψοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάγματα καὶ σύστημα ἀζύγων, Ἱερέων καὶ Μοναζ-
σῶν ἅμα θεόπτα, τῆς ἰδρωτᾶς Ὅσιε, καὶ καμάτης
ἐπὶ τῆς γῆς, οὓς ὑπέστης καθορῶντα, σὲ τιμῶσιν αἰεὶ.
Διὸ ἀνυμνῶντές σε κραυγάζομεν· εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶ-
σα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η"κει σου ἡ πάνσεπτος καὶ θεία μνήμη, τοῦ τιμίου
σου θείου Λειψάνου, συγκαλοῦσα ἅπαντας εἰς ἐ-
στίασιν πνευματικὴν, καὶ θαυμαίων προσπηγάζουσαν
ἐνέργειαν· διὸ εὐφροσύνῳ σε γεραίρομεν, εὐλογοῦντες
τοὺς ἀγῶνάς σου θαυμάσιε, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτοὺς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σέσωσται ἡ πεπτωκυῖα πάλαι φύσις τῶν ἀνθρώπων
διὰ σοῦ Παρθένε, καὶ Θεῷ διήλεκται τῷ σεπτῷ σε
τῷ Τοκετῷ· καὶ τὰ κάτω συν τοῖς ἄνω ἀναμίγνυται·
διὸ ἀνυμνοῦντές σε δοξάζομεν, τὴν Μητέρα τοῦ Δεσπό-
του καὶ Πανύμνητον, καὶ ὑπερυψοῦμεν σὲ πάντες εἰς
αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Μυστήριον ξένον.

Νεότητος ἄνθος καὶ κάλλος ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς
Πανόλβιε τὰς ἀτάκτους ἀναπαύσεις, καὶ κινήσεις
ὑπεριδὼν, ἐν οἷς ἐλαμπρύνθη σου ὁ νοῦς πρὸς Θεόν, καὶ
ἡ ψυχὴ, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ε'ξαίσιον βίον ὀρῶντές σου Πάτερ, οἱ κελῶς ἀσκού-
μενοι, σὺν ἅμα κανονικαῖς, ἀπεθαύμασάν σε ἐξι-
σάμενοι, ἐν ᾧ ὥσπερ τις αἰθέριος ἀνέπτης εὐκλεῶς Θεὸν
γεραίρων τὸν παντάνακτα.

Ολόφωτον αἴγλην λαβὼν καὶ ἀθάνατον, ἐκ Θεῶ θεό-
ληπτε ἀπεφάνθης ζῶν, καὶ μετὰ τέλος θαυμάτων
ὑπουργός, ἐν οἷς ὑπὲρ πάντων ἰκέτευσον Θεόν, τὸν ἐπὶ
γῆς καὶ οὐρανοῦ σὲ καταστέφαντα.

Ναὸν καθαρὸν Θεὸς σε εὐράμενος, μεγάλως ἐδόξασε,
καὶ χαρισμάτων χάριν ἐπλούτισε, καὶ ἐστεφάνω-
σεν, ἐν ᾧ μεσιτεύεις τοῦτον ἐκτενῶς καταπεμφθῆναι
τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Α'πὸρρήτον τόκον ὀρῶ καὶ παραδόξον, οὐρανὸν τὴν
Μήτηρ σου, Θρόνον Χερουβικόν τὴν νηδύν σου,
Παρθένε Μαρία, ἐν ᾗ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ
Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Εν ἀρετῇ διέπρεψας, καὶ ἀσκήσει Παμμάκαρ, σημειο-
φόρος γέγονας, καὶ λαμπρὸς ὑπερέτης, Χριστοῦ τῷ
Παμβασιλέως καὶ Θεῷ τῶν ἀπάντων, ᾧ καὶ πρεσβεύεις
Θεόφρων ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐκ πόθου τὴν
σεπτήν, θείαν σου μνήμην τελούντων. Θεοτοκίον.

Εν γυναιξὶν ἀνέτειλας, Παναγία Παρθένε, ἐκλελεγμένη
ἄχραντε, καὶ Βασίλισσα κόσμου. Θεὸν γὰρ ἀπε-
γέννησας τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε
κινδύνων ῥυσθῆναι πάντας, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας,
Θεοδόξατε Κόρη.

Εν τοῖς Αἵνοις, ἰσῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηραὶ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε νῦν προσεῖπω θαυμασίε; Ἀσκητήν; ὅτι γενναίως παρετάξω τοὺς ἐχθρούς. Προφήτην; ὅτι προὔλεγες τὰ μέλλοντα. Ἀλείπτην; ὅτι πᾶσιν ἐχορήγησας· πολλά σου τὰ κατορθώματα, καὶ μείζονα τὰ παλαιάσματα· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Θεσπέσιε; χορηγὸν τοῖς ἐνδεέσι, καὶ προστάτην ὀρφανῶν· καὶ Διδάσκαλον παντοίων νοσημάτων εὐσεβῶν, καὶ Πέλεκυν, ἐκκόπτοντα ζιζάνια, τῆς πλάνης καὶ ἀπάτης τῶν αἰρέσεων· πολλά σου τὰ προτερήματα, καὶ ἄξια τὰ χαρίσματα· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Μακάριε; Οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ Θεοῦ. Ποταμόν; ὅτι ἠρδεύσω πᾶσαν ἄγονον ψυχὴν· ναμάτων ζωηρῶν πηγὴν ἄφθονον, καὶ κῆπον εὐδέστατον καὶ πάγκαλλον, τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν πόνων σου, ὧν ἐκ Θεοῦ πιστῶς εἴληφας· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσω Θεόσοφε; εὐφροσύνην μοναζῶν, καὶ γλυκασμὸν μοναζουσῶν, μεσιτείαν εὐσεβῶν, καὶ ἱερέων πλουτισμὸν, φωστῆρα νοσητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα, κρατῆρα θεῖα νάματα προχέοντα, τῆς πολιτείας σου Ἅγιε, ὑπέρλαμπρε καὶ θεόπνευστε· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰδε λέγει ὁ Ἀβθὰς πρὸς Μοναζρίας· τεκνία εἰρηνεύετε ἐν ἑαυταῖς, καὶ μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονεῖτε, ἀλλὰ ταπεινώσατε ἑαυτάς, διὰ τὸν ταπεινώσαντα ἑαυτὸν δι' ἡμᾶς μέχρι καὶ δούλου φορφῆς Κύριον· αὐτὸς γὰρ ἔφη ταπεινοῖς διδόναι χάριν· αὐτὸς ὑμᾶς φυλάξαι ὡς φιάνθρωπος, παρέχων ὑμῖν ἄφεσιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, δι' ἐμὲ τῷ ταπεινῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΤΙΧΟΙ

ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ,
ΙΑΜΒΙΚΟΙ.

Τλήμων, ταπεινός, εὐτελής, ῥακενδύτης,
Μητροφάνης, Ναύπλιος ἐξυσ' εὐτόνως,
Πόνον τε μόχθον τῆς δε συγγραφῆς ὅλον.
Οἱ οἱ ἄδοντες ἐν ψυχῆς καταστάσει,
Μέμνησθέ μου βέλτιστοι ἄξιῳ πάνυ,
Ὅπως λάβοιμι ἀμπλακιῶν τὴν λύσιν,
Εἴν ὥρα φρικτῆς τῆς δίκης τοῦ Δεσπότου,
Προστασίαις ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ τοῦ ἐν Μαλαῖ.
Ἀνακτι Χριστῷ δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ,

ΚΑΙ

ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΩΣ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ. **Π**οίας θρησκείας ὢ ἄνθρωπε; **ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ.** Χριστιανὸς εἰμί. **Α.** Καὶ τί ἐστὶ Χριστιανός; **Κ.** Ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν, καὶ εὐσεβῶς, καὶ θεαρέστως, καὶ χρηστῶς πολιτευόμενος. **Α.** Ἐπὶ τῆς Θεολογίας πόσας φύσεις ὁμολογεῖς; **Κ.** Μίαν. **Α.** Ποίαν ταύτην; **Κ.** Θεότητα. **Α.** Τί ἐστὶ Θεός; **Κ.** Οὐσία ἀναίτιος, αἰτία τῶν ὄντων, ἡγὼν παντοδύναμος, παναλκὴς, πάσης αἰτίας, καὶ φύσεως ὑπερούσιος αἰτία. **Α.** Κατὰ τί διαφέρει ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς; **Κ.** Κατὰ τὴν ὑπόστασιν, καθὼ ἐξὶν ὁ Πατὴρ ἀγέννητος, ὁ δὲ Υἱὸς γεννητός, ἐκ τοῦ Πατρὸς γάρ. **Α.** Κατὰ τί διαφέρει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ; **Κ.** Κατὰ τὴν ὑπόστασιν, καθὼ ἐστὶν ἐκπορευτός. **Α.** Καὶ πῶς πιστεύεις; **Κ.** Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα, καὶ εἰς ἕνα Υἱὸν Θεὸν τὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ εἰς ἕν Πνεῦμα Ἅγιον παρὰ Πατρός ἐκπορευόμενον Θεόν. **Α.** Καὶ λοιπὸν εἰς τρεῖς Θεοὺς πιστεύεις; **Κ.** Μὴ γένοιτο. **Α.** Ἀλλὰ τρεῖς φύσεις; **Κ.** Οὐχί. **Α.** Καὶ μὴν τρεῖς Θεοὺς ἡρίθησας, καὶ πῶς

λέγεις μὴ γένοιτο; **Κ.** Ἀλλὰ εἰ καὶ τρεῖς ἡρίθησας, ἀλλὰ τὰ τρία διὰ τὸ τρισυπόστατον τῆς ὁμοουσίου τριάδος, καὶ ἀδιαιρέτου λέγω· ἐπείτοιγε εἰς Θεὸς ὁ Πατὴρ, καὶ εἰς Θεὸς ὁ Υἱός, καὶ εἰς Θεὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ μία Θεότης ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι γνωρίζεται· καὶ μία οὐσία καὶ βασιλεία καὶ δύναμις καὶ φύσις. **Α.** Τί ἐστὶν οὐσία; **Κ.** Πρᾶγμα ἀνυπόπαρκτον μὴ δεόμενον ἐτέρου πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σύστασιν. **Α.** Τί ἐστὶ φύσις; **Κ.** Τὸ καθολικὸν πρᾶγμα, καὶ περιεκτικὸν τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑποστάσεων· ἢ οὕτως· ἀληθὴς ὑπαρξὶς πραγμάτων, ὡς εἶναι οὐσίαν, φύσιν, μορφήν, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. **Α.** Πόσας ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς Θεότητος ὁμολογεῖς; **Κ.** Τρεῖς, Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. **Α.** Τί ἐστὶν ὑπόστασις; **Κ.** Οὐσία μετὰ τινων ιδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα, τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον ἐτέρῳ προσώπῳ σχετικόν. Πρόσωπα δὲ λέγομεν ἐπὶ Θεῶ, ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. **Α.** Τί ἴδιον ἐκάστη τῶν τριῶν ὑποστάσεων, καὶ τί κοινόν; **Κ.** Ἴδιον μὲν Πατὴρ, τὸ ἀγέννητον. Υἱοῦ δὲ, τὸ γεννητόν. Πνεύματος δὲ Ἁγίου, τὸ ἐκπορευτόν· κοινὸν δὲ, ἡ Θεότης καὶ ἡ Βασιλεία. **Α.** Πόσας φύσεις ὁμολογεῖς ἐπὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ; **Κ.** Δύω, Θεότητα, καὶ ἀνθρωπότητα, ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν Υἱόν, Θεὸν τέλειον, καὶ τέλειον ἄνθρωπον. **Α.** Πόσας φυσικὰς θελήσεις, καὶ ἐνεργείας ἐπὶ Χριστοῦ ὁμολογεῖς; **Κ.** Δύω· μίαν Θεϊκὴν, καὶ μίαν ἀνθρωπίνην. **Α.** Τί δὲ θέλημα Θεϊκόν; **Κ.** Τὸ καθαίρειν τοὺς λεπρῆς, τὸ, θέλω καθαρίσθητι, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· καὶ τό, ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. **Α.** Τί ἐστὶν ἐνέργεια Θεϊκὴ; **Κ.** Τὰ σωθῆναι πάντας ἀνθρώπους· καὶ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ἐλθεῖν· τὸ, ὁ Πατήρ μου ἔως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. **Α.** Τί ἐστὶν ἀνθρωπι-

κόν; Κ. Τὸ ζητῆσαι πιεῖν, ὃ καὶ ἐπὶ σταυροῦ γέγονε, καὶ τὸ αἰτῆσαι φαγεῖν, ὡς τὸ, "Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε Α. Τί ἐστὶν ἐνέργεια ἀνθρωπίνη; Κ. Τὸ ὁδοιπορῆσαι, τὸ κοπιᾶσαι, καὶ τοιαῦτα. Α. Πόσας ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ὁμολογεῖς; Κ. Μίαν, ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν ἕνα Υἱὸν Θεόν, καὶ Υἱὸν τῆς Παρθένου. Α. Κατὰ τί κοινωνεῖ ὁ Υἱὸς τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι; Κ. Κοινωνεῖ κατὰ τὴν φύσιν τῆς Θεότητος αὐτοῦ, καθὼ ἐστὶ τέλειος Θεός· κοινωνεῖ δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, κατὰ τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ, καθὼ ἐστὶ τέλειος ἄνθρωπος. Α. Τί Θεός; Κ. Εἰ θέλεις γινῶναι τί ἐστὶ Θεός, καὶ πῶς προσκυνεῖται, ἀκουσον νουνεχῶς, καὶ γινῶθι τὸ ἀληθές. Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, μία βουλή, μία σοφία, μία δύναμις· οὐχ' ὁ μὲν πρὸ αἰώνων, ὁ δὲ μετ' αἰῶνας, ἀλλ' ἅμα Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. Υἱὸς ἐν Πατρὶ, καὶ Πνεῦμα ἐν Υἱῷ, συνῆπται γὰρ ἡ φύσις· ὅθεν μία ἡ φύσις καὶ μία ἡ Θεότης, διαιρουμένη μὲν εἰς τρία διὰ τὰς ὑποστάσεις, εἰς μονάδα δὲ καταντῶσα, διὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον.

Διὰ τῆτο, καὶ Πατέρα λέγοντες, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ὁμολογοῦντες, ἕνα Θεὸν λέγομεν· τὸ δὲ Θεὸς ὄνομα, κοινὸν ἐστὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τὸ δὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, οὐ κοινὰ ἰδιώματα, ἀλλ' ἰδίας ἐκάστου ὑποστάσεως· ὁ γὰρ Πατὴρ οὐ λέγεται Υἱὸς, καὶ ὁ Υἱὸς οὐ λέγεται Πατὴρ· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, οὔτε Πατὴρ, οὔτε Υἱὸς προσαγορεύεται. Θεὸς δὲ αἰεὶ ἡ Τριάς ὀνομάζεται. Λέγοντες οὖν τρεῖς ὑποστάσεις, ἥτοι πρόσωπα τρία, ὃ λέγομεν τρεῖς ἑστίαις, ἢ τρεῖς φύσεις, ἢ Θεὸς τρεῖς, ἀλλ' ἕνα Θεόν, μίαν ἑστίαν, ἥτοι φύσιν ὁμολογεῖμεν, ἵνα μὴ ἀριανίσωμεν· λέγοντες δὲ πάλιν οὐσίαν, ἥτοι φύ-

σιν, οὐ λέγομεν μίαν ὑπόστασιν, ἵνα μὴ σαβελλιανίσωμεν· ἀλλὰ τρεῖς ὑποστάσεις, ἥτοι τρία πρόσωπα ἐν μιᾷ Θεότητι· οὐσίαν μέντοι μίαν, καὶ φύσιν πιστεύομεν. Θεὸς ἐστὶν ἀθεώρητος ἑσία, ἀκατάληπτος νῆς, ἀμήχανον κάλλος, ἀόρατον μέγεθος, ἀπερινόητος δόξα. Υἱὸς, ἐστὶν ἀόρητον γέννημα, ἀμύθητος λόγος, ἀνυπέρβλητος νοῦς, ἀπαράλλακτος οὐσία, φύσις ἀνεπιχείρητος· χαρακτηρ ἐνυπόστατος. Πνεῦμα ἐστὶ νοερὸν καὶ αἶπλουν, λεπτὸν, σαφές, καὶ τρανὸν, ἀπήμαντον, καὶ ἀμόλυντον, μονοπρόβλητον, καὶ παντεπίσκοπον. Εἰκὼν τῆ Πατρὸς ὁ ἥλιος· ἀκτὶς ἡλίου ὁ Υἱὸς· θέρμη τῆς ἀκτίνος τὸ Παράκλητον Πνεῦμα· καὶ ὅτως, ἥλιος ὁ Πατὴρ· ἀκτὶς ὁ Υἱὸς· αἴγλη πυραυγῆς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα· βλέπον ἐπὶ τὸ στοιχεῖον τὸ τρισυπόστατον μίαν οὐσίαν, καὶ θαύμασον· καὶ ὁ μὲν Πατὴρ ὡς ἥλιος οὐδέποτε κατέλιπε τὸν οὐρανόν, ἐξαπέστειλε δὲ τὸν Υἱὸν ὡς ἀκτῖνα, καὶ ἀπαύγασμα ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς δὲ θέρμην τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον περιθάλλειν, καὶ εὐεργετεῖν τὸν ἄνω, καὶ τὸν κάτω κόσμον.

Καὶ ὡς περ ὁ ἄρτος, ὃν ἐσθίομεν ἐκ τριῶν συνέστηκε, σίτη, ὕδατος, καὶ πυρὸς γνωριζόμενος, τοιῶτ' ἡ τὴν τρόπον ἐννοεῖν χρὴ καὶ περὶ τῆς ἐνιαίας τρισυποστάτου Θεότητος, μίαν φύσιν, καὶ τρεῖς ὑποστάσεις· ἕνα Θεόν, καὶ τρία πρόσωπα. Ὑπόστασις, καὶ πρόσωπον ταυτό ἐστὶ. Καὶ ἡ μὲν οὐσία, ἥτοι φύσις, τὸ κοινὸν χαρακτηρίζει τῶν ὁμοουσιῶν, καὶ ὁμοφυῶν ὑποστάσεων· ἡ δὲ ὑπόστασις, ἥτοι τὸ πρόσωπον, τὸ ἴδιον ἐκάστου σημαίνει, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου φέρε εἰπόμεν, ὅτι καὶ πάντες ἄνθρωποι μιᾶς, καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως τῷ εἶδει ἐσμέν· μία καὶ αὐτὴ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος παρὰ πᾶσιν ἐστὶν, πάντες γὰρ ἄνθρωποι ἐσμέν ἐκ ψυχῆς τε νοεῖας, καὶ σώματος συνεστηκότες· πολλοὶ δὲ, καὶ ἀναρίθμητοι αἱ

ὑποστάσεις τῶν ἀνθρώπων· οἶον, Πέτρος καὶ Παῦλος
 μιᾶς, καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης εἰσὶν, ὑπο-
 στάσεων δὲ διαφόρων, καὶ κοινωνοῦσι μὲν ἀλλήλοις κα-
 τὰ τὴν φύσιν, διαιροῦνται δὲ κατὰ τὰς ὑποστάσεις.
 Πλὴν σημείωσαι, καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μιᾶς μὲν
 εἰςὶ φύσεως τῷ εἶδει, ὁ δὲ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦ-
 μα εἰςὶ φύσεως μιᾶς τῷ ἀριθμῷ. Διὰ τοῦτο Πέτρος
 καὶ Παῦλος εἰσὶν οὐ μόνον δύο πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ ἄν-
 θρωποι δύο· ὁ δὲ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα
 εἰςὶ μὲν τρεῖς ὑποστάσεις, ἀλλ' εἷς, καὶ μόνος Θεός. Ὡς
 πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

